

BH1995. 694.

A még ki nem hallgatott tanú mentességi joga, érdekeltsége vagy elfogultsága az eljárás során előzetesen nem vizsgálható [Be. 63. § (1) és (2) bek., 66. § (1) bek. a) pont].

Az elsőfokú bíróság a vádlottat lopás vétsége és többrendbeli közokirattal visszaélés vétsége miatt halmazati büntetésül mint többszörös visszaesőt 10 hónapi börtönbüntetésre és 2 évre a közügyektől eltiltásra ítélte.

Az elsőfokú bíróság a vádlott és védője által K. Gy.-né tanúkénti kihallgatására irányuló bizonyítási indítványát mint szükségtelent elutasította, mivel megítélése szerint a tényállás a tanú vallomása nélkül is tisztázható volt. Ezen túlmenően rámutatott, hogy K. Gy.-né a vádlott élettársa, így egyébként is mentességi joga lett volna, de ha ennek ellenére is tett volna tanúvallomást, a bíróság erre figyelemmel sem értékelhette volna a vallomást érdektelennek. A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta, ugyanakkor K. Gy.-nének mint a vádlott élettársának tanúkénti kihallgatására vonatkozó bizonyítási indítvány elutasításával, illetve annak indokolásával kapcsolatosan a következőkre mutatott rá.

Az elsőfokú bíróság K. Gy.-nét még a tanúkénti kihallgatása előtt nem tekinthette volna elfogultnak pusztán azon az alapon, hogy közte és a vádlott között az elkövetési időben élettársi kapcsolat állt fenn. K. Gy.-né elfogultsága, illetve elfogulatlansága kérdésében a bíróság csak az érintett személy tanúkénti kihallgatása és e vallomás, illetve egyéb vallomások és bizonyítékok külön-külön és együttesen történő értékelése után foglalhatott volna megnyugtatóan állást.

Figyelemmel azonban arra, hogy az adott ügyben a tényállás e tanúvallomás nélkül is egyértelmű és kétséget kizáróan bizonyított volt, a másodfokú bíróság csupán a fentiek megállapítására szorítkozott. (Fővárosi Bíróság 26. Bf. VI-VII. 5406/1994. sz.)